

ЖИВА ВЯРА

„... *Както тялото без дух е мъртво, тъй и вярата без дела е мъртва*“

Послание на апостол Яков 2:17

Ако се прекърши стъблото на нежно бяло цвете, то увяхва и губи своята красота. Който го е отглеждал грижовно, жали за него, въпреки че като всяко градинско цвете, то ще умре, когато есенна слана го попари. Колко повече трябва да се пази живата вяра в Бога, която прави в безсмъртната душа да разцъфтят уханните цветове на светите добродетели!

Душата прилича на птица. Тя не се рови в земния прах, а умее да лети, когато крилете ѝ са здрави. Едното ѝ крило е **вярата**, свързана с чист духовен живот, а другото - **добрите дела**. Такава вяра е жива. Един наблюдателен поглед бързо разпознава кой християнин има жива вяра и у кого тя линее и умира.

Има хора, които не отричат, че има Бог, но малко се интересуват от църковен живот. Може на големи празници да влязат в храма, да запалят свещ и толкова. Празниците се спазват, но не с духовно разбиране. Свеждат се до богатата трапеза. Яденето и пиенето започва и свършва без молитва. Именникът получава подаръци, черпи с торти и сладкиши. С алкохола може да се прекали. Веселба има, но отсъства духовното осмисляне на празника. А той не е в чест на някоя видна личност, а на светии и ангели Божии.

Неизбежно се явяват недоразумения. Например на Бъдни вечер някой казал, че трябва да има на трапезата непременно девет постни ястия. И тези, които не са се сетили да постят и един ден през целия Рождественски пост, сега спазват тези измислени изисквания.

Към всичко това се прибавят и суеверията, останали от езически времена. Те са неизброимо много и се носят от уста на уста между невежия народ като неписани закони. Наивните смятат дори, че ако не се съобразяват с тях, ще има лоши последствия. Например на светлия празник Благовещение някои палят огньовете и ги прескачат за здраве и благополучие, а това е чист демоничен ритуал. Всичко, което е извън Църквата и в несъгласие с нейните наредби, е служение на демоните.

Но има просветени християни, които водят дълбоко осмислен духовен живот. Те спазват духовните изисквания преди всичко, като не отричат и хубавите чисти народни традиции. Празничната трапеза непременно свързват с молитва.

Другото крило на душата, стоплена с жива вяра, е доброто дело. Несъмнено вяра без дела е мъртва! Християнинът трябва да обича ближния като себе си и да откликва, когато е в беда и нужда. Този, който показва, че води духовен живот, а не прави добро, няма жива вяра.

Има и такива “вярващи”, които не прощават обиди, разнасят мълви и създават интриги. Вредата не е само лична. Неукрепналите губят и малкото вяра, която имат, като виждат това.

Жива е вярата, която има две здрави и силни крила - здрав духовен живот и добри дела. Тя помага на душата да лети над човешките дребнавости. Такъв добър духовен пример отваря вратите на вярата за непросветените.

Живата вяра е велика сила! Тя е спасителна не само за този, който я има, но и за околните.

Монахиня Валентина Друмевa, Православно вероучение за деца, www.sveta-gora-zograph.com (със съкращения)

